Учора — спогад, завтра — мрія,
а дійсність — ось! Та все пусте,
якщо умовність не відсіє
пізнання решето густе.
Щоб в календарній плутанині
вже не згубитись відтоді,
щоб стали вчора, завтра, нині
не тим човенцем на воді,
що тільки й того, що залишить
миттєвий за собою слід,
чи щось весельцями напише
на водотоці наших літ…
Нехай же Брейля диводруком
для мене буде кожна мить,
щоб, як сліпець, чутливим рухом
я міг відчуть і зрозуміть
усі невистраждані болі
усіх незвіданих годин,
щоб завжди був я воїн в полі
і, якщо треба, то й один.